

steriet, paa den anden Side at undgaa foreløbig at tage Stilling til de af Regeringen forelagte Reformforslag. Naar Forslaget er gaaet gennem Landstinget i Aar, antager jeg, at det er, fordi man deroppe har ment at skyldes at tage noget Hensyn til de Herrer Forslagsstillere her nede, muligvis i Forbindelse med andre taktiske Hensyn. Nu, da Lovforslaget foreligger her, tvivler jeg ikke om, at en meget stor Del af Medlemmerne i denne Sal føle sig bundne ved deres Afstemning om Forslaget i Fjor, og det antager jeg er Grunden til, at dette Lovforslag kan komme over det Skær, som det absolut efter min Opfattelse ellers til enhver Tid maatte strande paa, nemlig det Skær her i Tinget, der repræsenterer den frisisinde Landbefolkning her i Landet. Et Højreblad skrev Dagen efter, at Forslaget var vedtaget i Landstinget, at det skal slaas fast, at det er en god Højreløve. Højres bedste Mænd have været med til at lave Loven, og en Højremand er Fader til Loven. Jeg ønsker ikke at frakende Loven denne Betegnelse, ikke heller agter jeg at fratage det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen) Paterniteten til denne Lov, tværtimod, jeg understreger, at denne Lov er en Hjælp til de bedst stillede Arbejdere her i Landet, men at den slet ingen Ting giver til de fattigste. Den befordrer Landbrugets yderligere Tilbagegang, og den skaber Misnøje og Uretfærdigheder og Ubilligheder i det mindste ude i Landbefolkningen. Om den Slags Lovgivning er Kendetegn paa, at det er en god Højreløve, vil jeg overlade rette Vedkommende at give Svar paa.

J. Jensen: (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Det er ganske karakteristisk at høre paa de Udtalelser, der ere fremkomne mod dette Lovforslag, der i Fjor gik herfra op i Landstinget enstemmigt vedtaget, idet disse Udtalelser ere fremkomne til Trods for, at Lovforslaget i alt væsentligt er det samme som det, der blev vedtaget her. Det fremtræder ganske vist formelt i en lidt anden Skikkelse, og der er ogsaa nogle enkelte Realitetsændringer, men de ere dog ikke meget vigtige. Til trods derfor have vi nu hørt det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) og det ærede Medlem, der nys talte (Sloth), udtale sig meget stærkt mod Lovforslaget. Det ærede Medlem for Horsens (Wulff) har jo ogsaa udtalt sig mod Lovens Princip. Hans Stilling kendte vi imidlertid fra tidligere Tid. Han har ogsaa omtalt en hel Række Realitetsændringer, som jeg i og for sig godt kunde til-

træde i deres store Almindelighed. — Naar man nu ser paa de Argumenter, man har ført i Marken, have de dels gaaet ud paa, at Loven var uklar, at der var en Del, der kom inden for Loven, medens en anden Del blev uden for Loven, og at der vilde fremkomme Tilfælde, hvor den samme Person i det ene Øjeblik kom ind under Loven og i det andet Øjeblik var uden for den. Man har da ment, at det vilde være vanskeligt at paapege det Retfærdighedsprincip, der skulde ligge til Grund for at give den Art Lov. Men hvad der er i ganske særlig Grad karakteristisk, er, hvad den sidste ærede Taler, saavel som det ærede Medlem for Fredericia saa stærkt have pointeret, nemlig at de vare Modstandere af denne Lov, fordi den ikke tog Landarbejderne med. Det har forbyttet mig meget at høre dette, fordi der jo baade tidligere og ogsaa for et Par Aar siden har foreligget Forslag her i Rigsdagen, baade fra Regeringen, fra det Parti, hvortil jeg hører, og fra det ærede Medlem for Horsens, som alle sigtede paa ogsaa at tage Landarbejderne med, og fordi der jo har været en Tid, hvor de to ærede Medlemmers Parti var det ledende Parti her i Rigsdagen, og hvor man dog ikke lavede en Lov, i hvilken man tog Landarbejderne med, ja hvor man slet ikke beskæftigede sig med dette Spørgsmaal. Nu synes jeg dog, at det er en ejendommelig Maade at staa op at sige: Vi ville ikke have denne Lov, fordi man ikke tager Landarbejderne med, fordi dette er det samme som at sige, at naar Landarbejderne ikke kunne opnaa et Gode, maa andre Arbejdere heller ikke opnaa det. Nej, har man virkelig Kærlighed til Arbejderne paa det Punkt — hvilket jeg for mit Vedkommende og mine Partifæller have — tror jeg, man lægger denne noget bedre for Dagen ved at sige: Lad os i hvert Tilfælde gøre et Forsøg paa at faa en Lovgivning i den Retning, som anerkender et retligt Krav fra Arbejderne paa at erholde Erstatning, naar de ved Ulykkestilfælde komme til Skade. Naar dette er blevet anerkendt for en stor Del af Industriens og Haandværkets Arbejders og ogsaa for en stor Del af Landarbejderens Vedkommende, tror jeg, at Følgen vil blive, at Arbejdere, der ere uden for Loven, ville sige: Hvorfor skulle vi ikke ind under Loven? De ville saa presse paa for at komme ind under Loven, og Resultatet vil blive, at det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) vil faa sit højeste Ønske opfyldt, at faa Landarbejderne med. Det er denne Betragtning-